

Instytut Pamięci Narodowej - Archiwum

<https://archiwum.ipn.gov.pl/pl/sledztwa/akty-oskarzenia/16988,170-Akt-oskarzenia-przeciwko-Kazimierzowi-K.htm>

03.03.2026, 20:19

170. Akt oskarżenia przeciwko Kazimierzowi K.

W dniu 5 lipca 2007 roku prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Krakowie skierował do Sądu Rejonowego w Krakowie Śródmieście - Wschód, akt oskarżenia przeciwko Kazimierzowi K., oskarżonemu o to, że:

I. w okresie od stycznia 1982 roku do czerwca 1986 roku w Krakowie będąc funkcjonariuszem Służby Bezpieczeństwa Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej a następnie Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Krakowie, tym samym będąc funkcjonariuszem państwa komunistycznego przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, że groźbą oraz wyzywaniem wulgarnymi słowami zmusił Stanisława F. do podjęcia współpracy w charakterze tajnego współpracownika o pseudonimie „Kałamarz” a następnie do kontynuowania współpracy działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego, tj. o przest. z art. 231§1kk w zw. z art. 2ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 155, poz. 1016 z późn. zm.).

II. w okresie pomiędzy 24 czerwca a 16 lipca 1982 roku w Krakowie będąc funkcjonariuszem Służby Bezpieczeństwa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Krakowie tym samym będąc funkcjonariuszem państwa komunistycznego przekroczył swoje uprawnienia podczas wykonywanych czynności służbowych uczestnicząc w prowadzonym postępowaniu karnym przeciwko Stanisławowi H. w ten sposób, że stosował represje w postaci fizycznego i psychicznego znęcania się nad wymienionym, który został prawnie pozbawiony wolności w ten sposób, że prowadził długotrwałe, wielogodzinne przesłuchania, również w porze nocnej uniemożliwiając spożycie posiłku oraz pozbawiając snu, podczas których wyzywał go wulgarnymi słowami, wypowiadał groźby bezprawne, uniemożliwiał korzystanie z toalety w celu zmuszenia do złożenia określonej treści wyjaśnień, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego, tj. o przest. z art. 247§1kk i art. 231§1kk w zw. 11§2kk w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. nr 155, poz. 1016 z późn. zm).

III. w okresie od 13 stycznia do lutego 1982 roku w Krakowie będąc funkcjonariuszem Służby Bezpieczeństwa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Krakowie, tym samym będąc funkcjonariuszem państwa komunistycznego przekroczył swoje uprawnienia podczas wykonywanych czynności służbowych uczestnicząc w prowadzonym postępowaniu karnym przeciwko Edwardowi N. w ten sposób, że stosował represje w postaci fizycznego i psychicznego znęcania się nad wymienionym, który został prawnie pozbawiony wolności w ten sposób, że prowadził długotrwałe, wielogodzinne przesłuchania również w porze nocnej

uniemożliwiając spożycie posiłku i pozbawiając snu, podczas których wyzywał go wulgarnymi słowami, wypowiadał groźby bezprawne w celu zmuszenia do złożenia określonej treści wyjaśnień, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego, tj. o przest. z art. 247§1kk i art. 231§1kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Dz. U. nr 155, poz. 1016 z późn. zm./.

IV. w okresie od 13 stycznia do lutego 1982 roku w Krakowie będąc funkcjonariuszem Służby Bezpieczeństwa Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Krakowie, tym samym będąc funkcjonariuszem państwa komunistycznego przekroczył swoje uprawnienia podczas wykonywanych czynności służbowych, uczestnicząc w prowadzonym postępowaniu karnym przeciwko Mieczysławowi G. w ten sposób, że stosował represje w postaci fizycznego i psychicznego znęcania się nad wymienionym, który został prawnie pozbawiony wolności w ten sposób, że prowadził długotrwałe, wielogodzinne przesłuchania również w porze nocnej uniemożliwiając spożycie posiłku i pozbawiając snu, podczas których wyzywał go wulgarnymi słowami, wypowiadał groźby bezprawne w celu zmuszenia do złożenia określonej treści wyjaśnień, działając w ten sposób na szkodę dobra publicznego i prywatnego, tj. o przest. z art. 247§1kk i art. 231§1kk w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. nr 155, poz. 1016 z późn. zm.).

V. w okresie od kwietnia 1983 roku do końca 1985 roku w Krakowie będąc funkcjonariuszem Służby Bezpieczeństwa Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej a następnie Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Krakowie, tym samym będąc funkcjonariuszem państwa komunistycznego przekroczył swoje uprawnienia w ten sposób, iż wykonując czynności służbowe, uczestnicząc w prowadzonym postępowaniu karnym przeciwko Janowi C. oraz podczas innych czynności służbowych wyzywał go wulgarnymi słowami, wypowiadał groźby bezprawne w celu zmuszenia wymienionego do złożenia określonej treści wyjaśnień, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego i prywatnego, tj. o przest. z art. 231§1kk w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. nr 155, poz. 1016 z późn. zm.).

Wyrokiem z dnia 19 listopada 2008 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie uznał oskarżonego za winnego zarzucanych mu aktom oskarżenia czynów i skazał go na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, warunkowo zawieszając jej wykonanie na okres 3 lat.

Prokurator oraz obrońca oskarżonego wnieśli apelację od wyroku Sądu Rejonowego. Sąd Okręgowy w Krakowie w dniu 7 kwietnia 2010 r. uchylił zaskarżony wyrok w całości, a postępowanie umorzył, wobec przedawnienia karalności czynów zarzuconych oskarżonemu. Jednocześnie sąd podkreślił, że apelacja prokuratora zasługiwała na

uwzględnienie, natomiast apelacja obrońcy oskarżonego była bezzasadna, a podniesione w niej zarzuty - nietrafne. Sąd orzekł, że nie ma podstaw do uniewinnienia oskarżonego (o co wnosił jego obrońca), gdyż materiał dowodowy wskazuje na duże prawdopodobieństwo, iż popełnił on zarzucane mu aktem oskarżenia przestępstwa.